

Fertő-tó, bringatúra (barlangászok kétkeréken, újratöltve)

Péntek: 3 gépkocsival megcéloltuk a hegykői Termál Campingot. A végleges létszám 10 főre zsugorodott, ami az utolsó pillanatig képlékeny volt. A szerencsés pedalománok: Vali és Pityke, Lilla és Atti, Dóri, Viki, Hepe, Géza, Frenky, Csibe. Sátorállítás, clubsátor szerkesztés ponyvából a szemerkélő eső ellen, az osztrák vendégek bosszantása hangos röhögéssel, anekdotázás és mókafiki az esti program. Körbejár az elmaradhatatlan pálinkás butykos is. Viszonylag korai lefekvés, reggel 6-kor ébresztő véresen komolyan.

Szombat: tényleg felkeltünk 6 körül, így 2 „kísérőkocsi” a csomagokkal átfurikázott az osztrákiába a következő campingba, az egyikkel visszafuri Hegykőre, és végre indulhat a túra. Amíg várakoztunk, ki-ki elfoglalta magát valamivel. Volt jóga-kör, geoláda minicsoport, szendvicsgyár és kajmángyár. 9–10 körül indulhattunk el felkészülve esőre, viharra, tűző napra, de a szembeszéllel megspékelt kilométeres hosszú sunyi emelkedőkre nem. Az első hosszabb szünetet a fertőrákosi kőfejtőnél ejtettük meg, ahol újrarendeztük sorainkat és némi módosítást eszközöltünk a haditervben. Hiába, nem könnyű bevenni a tavat ilyen aljas szél ellen. Felfrissült csapattal támadtunk tovább. Igyekeztünk elérni a kompot, ezért a meglágyult terepviszonyok mellett magasabb fokozatra kapcsolunk. A táj innentől főleg szőlőültetvények és kukoricamezők és szőlőültetvények váltakozó sávjaiból áll. Párszor kihagy a szívverésem, mire rájövök, hogy nem lőnek ránk, csak a helyi erők védekeznek rakétákkal, meg ragadozómadarak hangjának brutál hangos bejátszásával a madarak ellen (simán lehetett volna valami hicskoki horror trailerje). Hepe kitérői a környéken elhelyezett geoládák felé és az állandó helyzetjelentései a walkie-talkieban kicsit felborzolták a csapat idegeit, egyesek ezért direkt figyelmen kívül hagyták az általa megadott koordinátákat és néma sztrájkot folytattak a GPS ellen :) (én magam 2 napra Amis lettem titokban). Az idő szűke miatt sajnos nem maradt idő a városnézésre (a Rust nevű helyiség állítólag megérdemelte volna), de így egy utolsó nagy hajrával időben érünk a breitenbrunni komphoz. Végül 3-an keltek csak át, a többség végig tekert Podersdorfig, a szállásig. A hármak tettek egy hamvábaholt kísérletet némi hideg sör felhajtására, de a jó osztrákoknál még a Spar is 6-kor zár szombaton, szépen rendben, ahogyan kell. Este 7–8 körül értek be a csapat utolsó tagjai a campingba, ami a szörfösök és kite-osok paradicsoma, akik összefüggő lakóautó szőnyeget alkotva terülnek el a magyar oldalhoz képest luxuscampingban. Itt se nincs büfé, de van 50 eurocenttel működő tusoló, 6 perces garantált melegvízfolyammal, fajanszonként külön wc-papír takerccsel (azmirejő?), meg zárható öltözővel. És van saját milliós szúnyog és seregély (?) populációja, előbbi piros foltokkal, utóbbi apró, fehér (szerencse-) pöttyökkel ajándékozott meg.

Vasárnap: reggel őszi klíma, lassan nyíló csipás szemek, fájó popók és merev háta. Bőséges, hosszas reggeli a nem sürgetett ébredés után. Egy sorozat cseppet sem beállított fotó a tó mellett, majd a kissé megbonyolított :) utólagos bejelentkezés a recepción (egy hangyányi ferdítéssel), amit aztán hosszasan elemeztünk vidám nadrághúzogatók közepette a parkolóban. Az első megjelölt cél a legközelebbi fagyizó. Itt már váltótpilótás megoldást alkalmaztunk, mert valahogy vissza kellett juttatni az autót a kezdőponthoz. Megvolt a fagyizás is, lósimogatás átlag 10 percenként és egy kis ozsonnaszünet, ahol megbeszéltük, hogy nem keressük meg a Vízivárat, de az Eszterházy-kastélyt Fertődön igen. Itt egy rövid

2009. szeptember 11–13. - Fertő-tó, bringatúra

Írta: Csibe

2009. december 08. kedd, 15:35 -

pihenő szabadfoglalkozással, és egy utsó hajrával vissza Hegykőre. A határon akkor is észrevettük volna az országváltást, ha nem kell áthajtani a hajdani határátkelőhely romjain, mivel éles különbség van a két ország bringásútjainak állapota között (is). De egy kicsivel több a magyar. A campingban heveny pizzázási roham jött rá a társaság nagyobbik részére, a másik fele maradt előkészíteni a bringákat az útra. Az újra szemerkélő esőben lassan állt össze a brigád, de nincs mese, haza kell menni. Mentünk is :(De lesz még folytatás, egyetlen nagyobb állóvíz sem menekülhet a küllőink elől!

By Csibe